

ziku. Kakor pa je polno bilo gledišče, tako izvrstno ste se tudi vršile oboje nocojšnje igri „Županova Micika“ in pa „Serežan“, ktere je vpeljal vojaški orhester z overturo „Hej Slovani“, ki je bila z gromovitimi slavaklici ponovljana. „Županova Micika“, po Linhartovi na naše sedanje razmere po dr. Jan. Bleiweisu predelana, si je vselej svoje zmage gotova, ker je od konca do kraja vsa vzeta iz življenja prostega našega ljudstva. Pa so ti tudi igralci in igralke njene bili klasični. V glavnih rolah so se odlikovali „župan“ (izvrstna nova moč slov. dramati), pošten kmetiški oče, — ljubeznjiva „Micika“, — mladeneč „Anže“, korenjak od nog do glave, in pa „Glažek“, zvesti šribarček, da mu ga ni para, ki je v svoji mutasti pesmici izvrstno kazal, kar mu je izbrisala nemila policija. Pa tudi manjše role „Podgorske“ — lepe mlade vdove, in pa dveh mestnih škriccev so se vršile dobro. Da je smeha bilo brez konca in kraja, se po vsem tem samo po sebi razume. — Na bolj resnobnem polji pa se giblje opereta „Serežan“, vzeta iz života naroda hrvaškega, kteri je Köck spisal vrlo lepo muziko, prav v narodnem duhu, vsaki situaciji primerno in jako prijetno; če tudi je, kakor v operetah navadno, tako imenovanega lahkega značaja, je vendar pri vsem tem tehtno muzikalno delo. Kar se tiče vršitbe „Serežana“, gré palma v tej igri gospé Odijevi, ki je „Anko“ igrala in pela tako odlično, da si je prikupila vsa srca že v prvi ariji; izvrstno je tudi pela dvospev z „Blažkom“ in še posebno milo nevestno pesem v trispevu; — v igri pa se je vèdla kot graničarka z dušo in telesom in to osobito v tistem momentu, ko je kazala, da ni nič manj pogumna in hrabra nego je „Marko“, njen ljubi. Poleg nje se je odlikoval „Marko“, stopivši na oder v krasni obleki serežanski, bil je že radostno pozdravljan. Igral je izvrstno, a tudi, čeravno nekoliko prehlajen, lepo pel, posebno ono arijo, ko se v boji ranjenega dela. „Blažek“ in „grof Demeter Stankovič“ bila sta popolnoma na svojem mestu — v igranji in petji slavna. Vredno vsem se je družila „Klementina“ v svoji težki roli. Z gromovito pohvalo je bil sprejet konečni zbor možki in ženski, ki so ga naši gospodje in gospodičine tako eksaktno in navdušeno peli, da nikoli tacega zbora ne slišiš v našem gledišču. Gosp. Försterju, pevovodju čitalničnemu, ki je vodil godbo, gré prav iskrena hvala za tak vspeh. Pohvaliti pa moramo tudi muzično kapelo c. kr. Huynovega polka, — v Zagreb pa poslati srčno zahvalo, da so prijazno posodili krasno narodno opravo. In tako zopet dobro srečo čez mesec dni!

— (Svetli škof ljubljanski) grejo prihodnji teden v Rim v cerkveni zbor; z njim gré preč. stolni dekan g. dr. Pogačar. Dokler jih ne bode nazaj, so svetli škof za svojega namestnika (generalvikara) postavili preč. g. kanonika Fr. Kramarja, vodjo duhovnega semenišča. Ostali škofje slovenski: vikši škof goriški, škof tržaški, poreški, štajarski in pa škof markeški (preč. g. Mrak, iz Amerike prišedši) so se menda že podali na pot v Rim, kjer že davno biva preuzvišeni biškup Strossmayer.

— (Učiteljem mestne št. Jakobske šole) se ob novem letu povikša plača, in sicer na 600, 500, 450 in 400 goldinarjev. — Letos je v Ljubljani le 5 novincev v preparandiški šoli, čeravno je c. kr. ministerstvo učiteljskim pripravnikom na Kranjskem ponudilo 12 št. pendij po 100 gold. — Ako bi tako jezični bili kakor „Tagbl.“, ki je te dni malo število učencev na neki slovanski dalmatinski gimnaziji pripisal slovanskemu učenemu jeziku, bi tudi mi zarad kopíce letošnjih pripravnikov lahko rekli, da je sad — novoêrine šolske osnove!

— (40 Hartingerjevih gospodarstvenih podob) se je na stroške Njih Veličanstva cesarja zopet nakupilo s slovenskim spisom, ki ga je kranjska družba kmetijska po gosp. fajmoštru Jan. Zalokarju oskrbela, za slovenske šole na Kranjskem, in gospod deželni poglavar jih je podelil šolam: v Šmarji, Preserju, Horjulu, na Igu, Predoslju, Smledniku, Predvoru, na Trati, v Gradu, v Lescah, na Bistrici, v Bohinju, na Breznici, v Krškem, Kostanjevici, Loškem potoku, Šentrupertu, Žužemberku, v Mirni peči, pri Beli cerkvi, v Dobrnčah, Semiču, Dragatušu, Adlešičah, Preloki, Oblokah, Grahovem, Žireh, Begnah pri Cerknici, na Razdrtem, v Šentvidu pri Vipavi, v Hrenovicah, Laščah, Dobropolju, Sodrašici, Dobu, Dolu, Vodica, Zagorju, Višnjigori in na Krki.

— (Živinorejcem našim) bode, kakor lani, tudi letos dobro došla novica, da v Kozlerjevi pivarnici (olariji) so začeli zopet pivo (ol) kuhati, ker je nastopilo mrzlejšje vreme. Živinorejci ljubljanski in okolice ljubljanske si tedaj zopet lahko po ceni kupujejo vsaki dan frišnih ječmenovih tropin, ki se kaj dobro priležejo molznim kravam in pitavnim volom.

— (Muzealnega društva) letni zbor je jutri popoldne ob 5. uri v sobi zgodovinskega društva; volil se bode v tem zboru tudi nov odbor.

— (Pesmi Borisa Mirána) so prišle 30. oktobra na Dunaji na svitlo. Knjiga obsega 10 tiskanih pôl ter veljá 60 krajcarjev. Ker se pa te pesmi ne bodo še precej dobivale pri slovenskih bukvarjih, ker jim bode morda pozneje tudi cena poskočila, in ker bi bilo posamesne iztise razpošiljati nerodno in tudi predrago, zatorej je želeti, da bi se po slovenskih učiliščih in čitalnicah kakor v Mariboru, Trstu, Ljubljani itd. nabirali naročniki ter v večemu številu skupaj pošiljali gosp. J. Stritarju na Dunaji (Wien, Universität).

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Poslednje dni bili so vsi časniki polni razpora, ki je nastal v ministerstvu zarad direktnih volitev v državni zbor in da srpo se za take volitve vlečejo dr. Giskra, dr. Herbst, in dr. Hasner, — drugi ministri pa so tem volitvam nasproti. Novejši dunajski časniki pa prinašajo novico, da so se poravnali med seboj in da direktne volitve ne pridejo, kakor je minister Giskra tiščal, brž iz začetka v obravnavo državnemu zboru, ampak še le potem, ko se ministri na Dunaji pogovoré s poslanci, ki menda 12. decembra pridejo v državni zbor. Mar res mislijo ministri, da s kopico svojih prijatlov, ki jih imajo v državnem zboru, bodo odločne glasove deželnih zborov vničili? Naj se ta važna stvar tudi za nekoliko tednov odloži, veljavna beseda deželnih zborov se ne more vničiti v takem državnem zboru, ki še slovanskih zastopnikov nima iz Česke in Morave! — Presvitli cesar je že na poti domú iz Sueca, kjer se je 17. dne t. m. odprl pomenljivi kanal. Presvitla cesarica mu gré v Trst naproti, in kakor nekteri časniki pripovedujejo, potuje potem v Rim naprej. — Krvavi boj v Dalmaciji še zmiraj traja, in naši armadi, ki je iz polka Maroičičevega že sila veliko vojakov zgubila, ne gré po sreči. Ker je vse polno vojakov v kotorskem okrožji, je, kakor „Wien. Tagbl.“ piše, dragina strašna; kosček kruha, ki je poprej veljal 2 solda, veljá zdaj 8; eno jajce 30 soldov. „N. fr. Presse“ skuša zagovarjati deželnega glavarja, okrajnega glavarja Franca in lahonsko stranko, in vso krivdo valiti na rogovilenje slovanske narodne stranke.